

[Arbejdsministeren]

nemlig ny, og den var spændende. Ingen havde tidligere for alvor tænkt den tanke igennem, at hvis virksomhederne virkelig skulle bringes i stand til at løse miljøproblemerne ved kilden, måtte det også få administrative konsekvenser.

Løsningen af arbejdsmiljøproblemerne og ydre miljø-problemerne, som virksomhederne skaber, kræver jo indgreb samme sted, nemlig i virksomhederne, nærmere betegnet i disses arbejdsprocesser og produktionsprocesser. Den tanke at søge arbejdsmiljøproblemer og ydre miljø-problemer løst på samme tid i virksomhederne opfylder derfor et af de hovedformål, regeringen har med handlingsplanen for afbureaukratisering, nemlig at skabe lettelse for borgerne og virksomhederne.

Ved at sikre, at myndighedernes krav til arbejdsmiljøet og til det ydre miljø over for virksomhederne koordineres, kan virksomhederne løse begge problemtyper samtidig på en bæredygtig måde. Herved skabes muligheder for at finde mere økonomiske løsninger og løsninger, der stiller krav om udvikling af renere teknologier, som kan skabe grobund for fremtidig eksport af dansk miljøknowhow.

Tanken om renere teknologi og om løsning af problemerne ved kilden er den bærende inden for både arbejdsmiljøpolitikken og politikken i forhold til det ydre miljø. Ideen om et virksomhedernes miljøtilsyn fremstod for at tage den administrative konsekvens af dette kildesynspunkt. Et fælles tilsyn ville netop kunne sikre, at samspillet mellem myndigheder og virksomheder kunne smidiggøres med henblik på den bedst mulige udnyttelse af ressourcerne i virksomhederne og i Miljøtilsynet.

Selv om regeringens idé om at samle miljøtilsynet i et enstrengt system blev mødt med skepsis fra mange sider, valgte regeringen at få afprøvet ideen gennem et grundigt og sagligt udredningsarbejde. I marts måned 1989 nedsatte miljøministeren og den daværende arbejdsminister derfor et udvalg, der havde til opgave at belyse, hvorledes de eksisterende funktioner på arbejdsmiljøområdet og ydre miljøområdet i forhold til erhvervsvirksomhederne kunne forenkles og koordineres ud fra de principper, der var nævnt i den statslige handlingsplan for afbureaukratisering.

Udvalget har nu færdiggjort det arbejde, der lå i dets kommissorium, og afgivet betænkning herover. Betænkningen er udgivet i sidste uge,

og den opfylder det behov, vi for et år siden havde for at få afprøvet ideen om et virksomhedernes miljøtilsyn og få fremlagt bud på den videre proces.

Betænkningens grundige gennemgang af de eksisterende tilsyn på arbejdsmiljøområdet og ydre miljø-området viser i første række to ting:

For det første viser betænkningen, at der ikke er sammenhæng mellem alle ydre miljø-opgaver og alle arbejdsmiljøopgaver. Dette gælder f.eks. på landbrugsområdet. Den enstrengethed, som regeringen ønskede at opnå ved sit forslag om et virksomhedernes miljøtilsyn, kan derfor ikke opnås ved en blot og bar sammenlægning af de eksisterende tilsyn.

Men når det er sagt, viser betænkningen for det andet, at der er en fælles mængde af virksomhedsrelaterede opgaver, hvor der er sammenhæng mellem arbejdsmiljøet og det ydre miljø. Det er lykkedes for udvalget at skitsere den række af opgaver i de to tilsyn, som set ud fra virksomhedernes synspunkt hænger sammen. Og udvalget har tillige beskrevet de ressourcer, de medarbejderkategorier, i de to tilsyn, som i dag varetager disse opgaver.

Med denne kerne af opgaver og medarbejdere har udvalget så forsøgt at belyse fordele og ulemper ved at placere denne kerne henholdsvis i et statsligt regionalsystem og i amterne. I dette arbejde har organisationerne i udvalget ydet et aktivt medspil og leveret en række væsentlige bidrag, som både miljøministeren og jeg finder værdifulde, men selvfølgelig også bidrag, der ikke altid udtrykker forenelige synspunkter.

Der er ikke i udvalget skabt samling omkring en af de foreslåede modeller til et enstrengt miljøtilsyn, men man har delt sig i to næsten lige store grupper. Det er måske ikke så overraskende; det overraskende er snarere, at der bredt i udvalget har været fremsat ønske om, at samarbejdsrelationerne mellem indre og ydre miljø-myndighederne bliver styrket. Udvalget understreger dermed, at regeringens idé om at skabe lettelse for virksomhederne ved at forenkle og koordinere de eksisterende tilsyn på områderne er god nok. Udvalget har endda defineret den kerne af fælles opgaver og medarbejdere, som koordinationen og forenklingen må omfatte.

Udvalget ender blot ikke med, som regeringen i sin tid foreslog, at der etableres et enstreng-